

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE MEDIO AMBIENTE, E MEDIO RURAL E MARIÑO

16796 *Real decreto 1515/2009, do 2 de outubro, polo que se establece un sistema de identificación e rexistro dos animais da especie equina.*

O Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, polo que se aplican as directivas 90/426/CEE e 90/427/CEE no que se refire aos métodos de identificación dos équidos, con obxecto de que exista unha aplicación uniforme clara e transparente da lexislación comunitaria sobre esta materia nos Estados membros, derroga a Decisión 93/623/CEE da Comisión, do 20 de outubro de 1993, pola que se establece o documento de identificación (pasaporte) que debe acompañar os équidos rexistrados e a Decisión 2000/68/CE da Comisión, do 22 de decembro de 1999, pola que se modifica a Decisión 93/623/CEE e se regula a identificación dos équidos de crianza e rendemento.

A identificación dos équidos que se estableceu na Unión Europea mediante a Decisión 93/623/CEE, introduciu un método para a identificación dos équidos rexistrados durante os seus movementos para efectos de control da saúde animal. Posteriormente, a Decisión 2000/68/CE, que modificou a anterior, regulou a identificación dos équidos de crianza e rendemento, e estableceu novas normas para o documento que debe acompañar estes équidos.

A aplicación de ambas as decisións foi desigual por parte dos Estados membros, estando a identificación que regulan relacionada co movemento dos animais, mentres que na lexislación doutras especies de animais a identificación se realiza, para efectos tamén de control de doenzas, pero con independencia dos seus movementos. Ademais, esta duplicidade de pasaportes para équidos rexistrados dun lado, e pasaportes para équidos de crianza e rendemento, doutro, pode conducir á emisión de máis dun documento de identificación para un mesmo animal, algo que se pode evitar se se lle coloca unha marca indeleble durante a primeira identificación.

Así mesmo, o citado Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, indica que o sistema «Universal Equine Life Number» (UELN) foi acordado á escala mundial entre as principais organizacións de criadores de cabalos e de competicións de cabalos, e adáptase ao rexistro tanto dos équidos rexistrados como dos équidos de crianza e de rendemento, e por tanto debe ser a referencia para os efectos da identificación oficial dos équidos.

Sen prexuízo da súa directa incorporación ao noso ordenamento, cómpre establecer unha norma nacional para a aplicación en España do Regulamento 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, o cal, pola súa parte, deixa unha marxe de discrecionalidade aos Estados membros, fundamentalmente en relación co método de identificación que garanta un vínculo inequívoco entre o documento de identificación e o animal.

A identificación electrónica de animais, no caso dos équidos, está moi difundida a nivel internacional. En España o Real decreto 2129/2008, do 26 de decembro, polo que se establece o Programa nacional de conservación, mellora e fomento das razas gandeiras, que inclúe os équidos rexistrados, impón no seu artigo 17 a identificación individual con sistemas específicos para cada especie ou raza, comprendendo entre outros os de identificación electrónica. Así mesmo, existen disposicións autonómicas relativas á identificación electrónica destes animais. Por outro lado, o Real decreto 947/2005, do 29 de xullo, polo que se establece un sistema de identificación e rexistro dos animais das especies ovina e caprina, establece, no seu artigo 14, a base de datos de unicidade de códigos de identificación electrónica animal con obxecto de garantir esta unicidade en tales especies. A experiencia acumulada na utilización dos métodos admitidos por esta normativa aconsella escoller o transpondedor inxectable como método obrigatorio para a identificación dos équidos no noso país.

Ademais, a información sobre as explotacións, os équidos e os seus movementos en España deberá formar parte do Sistema Integral de Rastrexabilidade Animal (SIRAN), estando as explotacións equinas rexistradas segundo o estipulado no Real decreto 479/2004, do 26 de marzo, polo que se establece e regula o Rexistro Xeral de Explotacións Gandeiras (REGA).

Pola súa parte, o Real decreto 728/2007, do 13 de xuño, polo que se establece e regula o Rexistro Xeral de Movementos de Gando (REMO) e o Rexistro Xeral de Identificación Individual de Animais (RIIA), é o marco xurídico idóneo para o rexistro da información dos animais da especie equina relativa aos seus movementos en territorio español.

Este real decreto dítase en virtude da habilitación contida na disposición derradeira quinta da Lei 8/2003, do 24 de abril, de sanidade animal.

A Axencia Española de Protección de Datos emitiu informe preceptivo sobre esta disposición. Así mesmo, na súa tramitación foron consultadas as comunidades autónomas e as entidades representativas dos sectores afectados.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Medio Ambiente, Medio Rural e Mariño, de acordo co Consello de Estado e despois de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 2 de outubro de 2009,

DISPOÑO:

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto.*

Este real decreto ten por obxecto establecer as características básicas do sistema de identificación e rexistro dos animais equinos en España, en virtude do disposto no Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, polo que se aplican as directivas 90/426/CEE e 90/427/CEE polo que se refire aos métodos de identificación dos équidos.

Artigo 2. *Definicións.*

1. Para os efectos deste real decreto serán de aplicación as definicións previstas no artigo 2 do Regulamento (CE) nº 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, no artigo 3 da Lei 8/2003, do 24 de abril, de sanidade animal, e no artigo 2 b) do Real decreto 2129/2008, do 26 de decembro, polo que se establece o Programa nacional de conservación, mellora e fomento das razas gandeiras.

2. Así mesmo, entenderase como:

a) «Équido de abasto»: o destinado ao matadoiro para ser sacrificado, quer directamente quer despois de pasar por un mercado ou centro de reagrupamento

b) «Équido de crianza ou renda»: o distinto dos équidos rexistrados e dos équidos de abasto.

c) «Admisión temporal»: situación dun équido rexistrado procedente dun país terceiro e admitido no territorio da Unión Europea por un período non superior a noventa días que deberá determinar a Comisión Europea, en función da situación sanitaria da zona.

Artigo 3. *Elementos de sistema de identificación e rexistro.*

O documento de identificación permanente único ou pasaporte regulado nos artigos 3, 5 e anexo I do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, será denominado documento de identificación equina (DIE) ou pasaporte equino.

CAPÍTULO II

Documento de identificación equina**Artigo 4. Obriga de identificación dos équidos.**

Deberanse identificar segundo o estipulado neste real decreto a partir do 1 de xullo de 2009:

- a) Os équidos nados en España.
- b) Os équidos despachados á libre práctica na Comunidade de conformidade co réxime definido no artigo 4.16a), do Regulamento (CEE) nº 2913/92 do Consello, do 12 de outubro de 1992, polo que se aproba o Código comunitario.

Artigo 5. Identificación dos équidos nados en España.

Os équidos nados en España identificaranse mediante o documento de identificación equina (DIE) ou pasaporte equino de conformidade co modelo que se establece no anexo I do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, que se emitirá para toda a vida do animal.

O documento de identificación equina estará impreso nun formato indivisible e con todas as entradas para a inserción da información solicitada conforme o que establece o Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008 e, en especial, o seu formato terá como características mínimas as indicadas no anexo I deste real decreto.

Artigo 6. Entidades emisoras dos documentos de identificación equina.

1. Para os équidos rexistrados os órganos designados para a emisión de documentos de identificación de équidos serán:

- a) As organizacións ou asociacións oficialmente recoñecidas para a creación ou conservación do libro xenealóxico da raza dese animal, conforme o Real decreto 2129/2008, do 26 de decembro ou
- b) Unha sucursal, con sede en España, dunha asociación ou organización internacional encargada do control dos équidos destinados a competicións ou carreiras, como se indica no artigo 2c), do Real decreto 1347/1992, do 6 de novembro, polo que se modifican as normas de loita contra a peste equina e se establecen as condicións de sanidade animal que regulan os movementos intracomunitarios de équidos e as importacións destes animais de países terceiros.

2. Conforme o artigo 4 número 3 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, para os équidos de crianza e de rendemento, corresponderá a emisión do documento de identificación de équidos á autoridade competente da comunidade autónoma ou cidade de Ceuta e Melilla, onde radique a explotación de nacemento do animal ou no organismo designado pola dita autoridade

3. O organismo emisor deberase asegurar de que non se emita ningún documento de identificación equina para un animal mentres non se complete de maneira adecuada, como mínimo, a súa sección I, e, no caso dos équidos rexistrados, se completase a sección II do documento de identificación coa información que figura no certificado de orixe.

4. A orde das seccións do documento de identificación equina e a súa numeración non se modificará, excepto no caso da sección I, que se poderá colocar na parte central do documento de identificación equina.

5. O documento de identificación equina será único para cada animal. Non se poderá duplicar ou substituír salvo en caso de perda ou deterioración, e exclusivamente nas condicións especificadas nos artigos 22 e 23 deste real decreto.

Artigo 7. Prazo para a identificación dos équidos.

Os équidos nados en España identificaranse antes do 31 de decembro do ano do nacemento do animal equino ou nun prazo de seis meses a partir da data de nacemento, escolléndose como data límite a máis tardía e, en calquera caso, antes de abandonaren a

explotación de nacemento, excepto, neste último suposto, nos casos establecidos no artigo 19.2 c) deste real decreto.

O cumprimento da obriga de identificar os équidos antes do prazo establecido no parágrafo anterior será responsabilidade dos titulares dos équidos.

Artigo 8. *Solicitudes para a identificación de équidos.*

Para efectos da obtención do documento de identificación equina, o titular presentará, ante a entidade emisora correspondente, a oportuna solicitude debidamente cuberta, que conterá ao menos todos os datos necesarios para que a entidade emisora complete o DIE e rexistre o équido, unha vez identificado, na base de datos central que se determina no artigo 17 deste real decreto.

O titular deberá presentar a solicitude á entidade emisora tendo en conta o prazo normal necesario para que esta complete a identificación, ben como o prazo límite para identificar os animais establecido no artigo 7 deste real decreto.

Artigo 9. *Identificación dos équidos procedentes de países da Unión Europea.*

Todo équido procedente doutro Estado membro da Unión Europea conservará o seu documento de identificación equina ou pasaporte equino conforme o establecido no Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008.

Artigo 10. *Identificación dos équidos procedentes de países terceiros.*

1. O titular do équido procedente dun país terceiro presentará unha solicitude para obter o documento de identificación equina nun prazo de trinta días após a finalización do procedemento alfandegueiro, ante a comunidade autónoma ou cidade de Ceuta e Melilla, a que se destinase o animal en cuestión.

2. Os documentos de identificación equina emitidos por un terceiro país que expidan certificados xenealóxicos de conformidade co artigo 1, terceiro guión, da Decisión 96/510/CE da Comisión, do 18 de xullo de 1996, pola que se establecen os certificados xenealóxicos e zootécnicos de importación de animais de reprodución e do seu esperma, óvulos e embrións, consideraranse válidos de conformidade co presente real decreto, para os équidos rexistrados que se importen en España, de acordo coa lista de entidades emisoras elaborada pola Comisión Europea. Os datos destes animais serán rexistrados na base de datos central polo organismo emisor do país terceiro ou, se for o caso, polo organismo emisor con sede en España que fose autorizado por aquel.

Artigo 11. *Excepcións á identificación de determinados équidos que viven en condicións silvestres ou semisilvestres.*

1. Conforme o artigo 7.1 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, a autoridade competente poderá exceptuar do sistema de identificación establecido poboacións definidas de équidos que vivan en condicións silvestres ou semisilvestres en determinadas áreas, incluídos espazos naturais protexidos, espazos protexidos ou outro tipo de áreas naturais, sempre que non abandonen estas áreas. Se van saír delas ou se domestican, deberán identificarse conforme o establecido neste capítulo.

2. As autoridades competentes notificarán ao Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño as poboacións e as áreas en cuestión que actualmente se encontren nesta situación, no prazo de tres meses desde a entrada en vigor deste real decreto e, para as que se exceptúen no sucesivo, antes de aplicar esta excepción.

3. O disposto neste artigo entenderase sen prexuízo do disposto no artigo 52 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, de patrimonio natural e biodiversidade.

Artigo 12. *Verificación dos documentos de identificación únicos emitidos para os équidos.*

De acordo co establecido no Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, e sempre antes de emitir un DIE, as entidades emisoras deberán evitar a emisión

errónea ou fraudulenta de varios documentos de identificación para o mesmo animal equino.

Estas medidas suporán como mínimo a consulta das bases de datos informáticas establecidas no artigo 17 deste real decreto, ben como o control do animal para detectar calquera sinal ou marca que mostre unha identificación anterior e de calquera documentación complementaria que acompañe o animal en cuestión.

CAPITULO III

Métodos de identificación

Artigo 13. *Método de identificación obrigatorio.*

1. A entidade emisora asegurarse de que, no momento da súa primeira identificación, todo animal equino identificado en España estea marcado activamente coa implantación dun transpondedor electrónico inxectable.

2. A cualificación exixida para a intervención sinalada no número anterior será a de licenciado en veterinaria.

3. O transpondedor implantarase por vía parenteral en condicións asépticas no terzo superior do lado esquerdo do pescozo, entre a caluga e a cruz na zona do ligamento da caluga. Axustarase ás características técnicas especificadas no anexo II.

4. Os códigos dos transpondedores dos équidos identificados en España deberán conter a información de especie, país e comunidade autónoma que asignou o código ao organismo emisor, de acordo co estipulado nos anexos II e III do Real decreto 947/2005, do 29 de xullo, polo que se establece un sistema de identificación e rexistro dos animais das especies ovina e caprina.

5. A garantía da unicidade de códigos dos animais equinos identificados en España realizarase mediante a inclusión de todos os códigos dos transpondedores na base nacional de datos de códigos de identificación electrónica animal establecida no artigo 14 do Real decreto 947/2005, do 29 de xullo.

6. As autoridades competentes asignarán os códigos para os organismos emisores que teñan a súa razón social nas súas respectivas comunidades autónomas ou cidades de Ceuta e Melilla. Os organismos emisores poderán utilizar os códigos asignados en todo o ámbito territorial en que exerzan a súa actividade.

Os organismos emisores con razón social noutro país que identifiquen animais nados en España solicitarán a asignación de códigos a través do punto de contacto establecido no artigo 18.3. deste real decreto.

7. A entidade emisora introducirá a seguinte información no documento de identificación equina, en cada unha das partes indicadas:

a) Na sección I, parte A, punto 5, os vinte e tres díxitos (a secuencia completa) do código transmitido polo transpondedor e mostrado polo lector despois da súa implantación e, se procede, unha etiqueta adhesiva cun código de barras ou unha reprodución deste código en que figuren os vinte e tres díxitos do código transmitido polo transpondedor;

b) Na sección I, parte A, punto 11, a sinatura e o selo da persoa mencionada no número 1 que efectuase a identificación e implantase o transpondedor;

c) No punto 13 do esquema que figura na sección I, parte B, o lugar de implantación do transpondedor no animal equino.

Artigo 14. *Marcación alternativa para animais nados en España.*

1. Non obstante o disposto no artigo 13 deste real decreto e de acordo co artigo 12 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, poderase aplicar unha marca alternativa, consistente nunha marca auricular electrónica, exclusivamente a aqueles animais nados en explotacións de tipo produción e reprodución, de acordo coa clasificación establecida no anexo III do Real decreto 479/2004, do 26 de marzo, cuxo obxectivo sexa a produción de équidos de abasto.

2. As características da marca auricular electrónica e dos aplicadores serán as establecidas no anexo III deste real decreto.

3. Os números 4 a 7 do artigo 13 deste real decreto serán aplicables á marcación alternativa establecida neste artigo.

Artigo 15. Marcación alternativa para animais non nados en España.

1. Poderanse introducir en España équidos identificados mediante os métodos alternativos adecuados, autorizados nos países de procedencia, incluídas as marcas, que presenten garantías científicas equivalentes de que, sós ou combinados, aseguran a verificación da identidade do animal equino e evitan de maneira eficaz a dupla emisión de documentos de identificación («método alternativo»).

2. A entidade emisora garantirá que non se emita ningún documento de identificación para un animal equino, a menos que o método alternativo mencionado no parágrafo primeiro se introduza nos números 6 ou 7 da sección I, parte A, do documento de identificación equina e se rexistre na base de datos de animais equinos identificados individualmente.

3. Cando se utilice un método alternativo, o titular proporcionará a maneira de acceder á dita información de identificación ou, se procede, asumirá os custos da verificación da identidade do animal.

Artigo 16. Medidas para detectar unha marcación activa anterior dos équidos.

1. Ademais das medidas mencionadas no artigo 12 deste real decreto destinadas a evitar a emisión de dous documentos para un mesmo animal, e sen prexuízo do establecido no Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, no momento da identificación dun équido deberase detectar:

a) Calquera transpondedor implantado previamente, que poida ser lido cun dispositivo de lectura que cumpra as normas UNE-ISO 11785:2005 e que sexa capaz de ler ao menos os transpondedores HDX e FDX-B cando o lector estea en contacto directo coa superficie corporal no pescozo do animal;

b) Calquera signo clínico indicativo da extracción cirúrxica previa dun transpondedor;

c) Calquera marca alternativa no animal aplicada de conformidade co artigo 14 deste real decreto.

2. Cando se detecte que un equino foi identificado con anterioridade, a entidade emisora tomará as medidas previstas nos artigos 22 e 23 deste real decreto.

3. Cando se detecte nun equino a presenza dun transpondedor instalado anteriormente ou de calquera outra marca alternativa, a entidade emisora introducirá esta información de maneira adecuada na parte A e no esquema da sección I, parte B, do documento de identificación equina.

4. Cando quede confirmada a extracción indocumentada dun transpondedor ou dunha marca alternativa nun animal equino nacido en España, a entidade emisora da comunidade autónoma en que radique o animal emitirá un documento de identificación equina substitutivo de conformidade co artigo 23 deste real decreto.

CAPÍTULO IV

Bases de datos informatizadas

Artigo 17. Base de datos de animais.

1. Ao emitir o documento de identificación equina ou rexistrar os documentos de identificación emitidos anteriormente, a entidade emisora rexistrará nunha base de datos propia a información sobre o animal equino que figura no anexo IV.

2. A entidade emisora manterá rexistrada a información mencionada no número 1 na súa base de datos durante un mínimo de trinta e cinco anos ou, ao menos, até dous anos despois da data da morte do animal equino, comunicada de conformidade co artigo 25.

3. Créase o Rexistro Xeral de Identificación Individual de Équidos, adscrito á Dirección Xeral de Recursos Agrícolas e Gandeiros do Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural

e Mariño, que incluíra os datos que constan nos rexistros das autoridades competentes, que se establecen para os animais equinos no anexo IV deste real decreto. Este rexistro integrárase no Rexistro Xeral de Identificación Individual Animal (RIIA) previsto no Real decreto 728/2007, do 13 de xuño.

4. Inmediatamente despois de rexistrar a información mencionada no número 1 a entidade emisora comunicará os datos ao rexistro de identificación individual dos animais.

5. Para efectos de coordinación, os rexistros das autoridades competentes estarán informatizados e o seu sistema de xestión permitirá que os rexistros de animais que neles se realicen teñan reflexo inmediato no RIIA. As entidades emisoras terán acceso informático inmediato ao RIIA para a información que lles compete.

Artigo 18. *Lista dos organismos emisores.*

1. As autoridades competentes notificarán á Dirección Xeral de Recursos Agrícolas e Gandeiros do Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño os datos das entidades emisoras existentes no seu territorio.

2. A Dirección Xeral de Recursos Agrícolas e Gandeiros manterá actualizada unha lista coas entidades emisoras que radiquen en España, onde figurarán os datos de contacto e o código de identificación compatible co UELN (Universal Equine Life Number) de seis díxitos das bases de datos dos organismos emisores. Así mesmo, esa información comunicárase á Comisión Europea e aos demais Estados membros a través dun vínculo na páxina web de Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño.

3. A Subdirección Xeral de Explotacións e Sistemas de Rastrexabilidade da Dirección Xeral de Recursos Agrícolas e Gandeiros é o punto de contacto para os efectos do artigo 23.4 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008.

CAPÍTULO V

Movemento e transporte de équidos

Artigo 19. *Movemento e transporte de équidos rexistrados, e de crianza e rendemento.*

1. Sen prexuízo do establecido no artigo 13 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, o documento de identificación equina acompañará en todo momento os équidos rexistrados e os équidos de crianza e rendemento identificados en España.

2. Non obstante o disposto no número 1, os équidos mencionados no dito número poderán non ir acompañados do documento de identificación equina cando:

a) Estean estabulados ou pacendo e o titular poida presentar o documento de identificación equina o antes posible;

b) Se despracen temporalmente a pé, ben nas inmediacións da explotación gandeira nun movemento en territorio nacional de maneira que se poida presentar o documento de identificación equina nun prazo de tres horas; ben durante a transhumancia dos équidos cara a ou desde os pastos de verán e se poidan presentar os documentos de identificación equina na explotación gandeira de saída;

c) Os équidos non estean destetados e acompañen de forma permanente a súa nai ou nutriz;

d) Participen nun adestramento, nun ensaio ou evento dunha competición ecuestre que os obrigue a abandonar temporalmente o lugar en que se celebre a competición;

e) Sexan movidos ou transportados nunha situación de emerxencia relacionada con eles mesmos ou, sen prexuízo do disposto no artigo 14.1, parágrafo segundo, do Real decreto 2179/2004, do 12 de novembro, polo que se establecen medidas de loita contra a febre aftosa, coa explotación gandeira a que pertencen.

Artigo 20. *Excepción para determinados movementos e transporte con documentos de identificación simplificados.*

Non obstante o disposto no artigo 13 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, e no artigo 19.1 deste real decreto, os équidos a que fai referencia ese

número poderanse mover ou ser transportados no territorio nacional sen iren acompañados do seu documento de identificación equina, a condición de que vaian acompañados dunha tarxeta intelixente emitida pola entidade emisora do documento de identificación e que conteña como mínimo a información indicada no anexo V deste real decreto.

Artigo 21. *Movemento e transporte de équidos de abasto*

1. Non obstante o disposto no artigo 15 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, as autoridades competentes poderán autorizar o traslado directo dun animal equino non identificado conforme o artigo 5 deste real decreto desde a explotación de nacemento ao matadoiro, sempre que ambos estean en España e se cumpran as condicións que establece o artigo 15.2 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008.

CAPÍTULO VI

Duplicación, substitución e suspensión dos documentos de identificación equina

Artigo 22. *Duplicación dos documentos de identificación.*

1. Conforme o establecido no artigo 16 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, cando se perda ou deteriore o documento de identificación equina orixinal, pero se poida determinar a identidade do animal equino, a entidade emisora emitirá un duplicado do documento de identificación cunha referencia ao número permanente único e marcará claramente o documento como tal («duplicado do documento de identificación equina»), e o animal clasificarase na sección IX, parte II, do duplicado do documento de identificación equina como «Non destinado ao sacrificio para o consumo humano».

A información sobre o duplicado do documento de identificación emitido e a clasificación do animal equino na súa sección IX introduciranse, tendo en conta o número permanente único, na base de datos do organismo emisor e terá reflexo inmediato na base de datos central mencionada no artigo 17 deste real decreto.

2. Non obstante o disposto no número 1, cando o titular poida demostrar satisfactoriamente nun prazo de trinta días a partir da data declarada de perda do documento de identificación equina que a situación do animal como destinado ao sacrificio para o consumo humano non se viu comprometida en especial por ningún tratamento veterinario, a autoridade competente poderá substituír a clasificación referida por unha suspensión temporal durante un período de seis meses da clasificación do animal equino como destinado ao sacrificio para o consumo humano. Para tal efecto, a autoridade competente actuará conforme o establecido no número 2 do artigo 16 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008.

3. Cando o documento de identificación equino orixinal perdido ou deteriorado fose emitido por un organismo doutro país un país terceiro, este emitirá o duplicado do documento de identificación equina, que se transmitirá ao titular a través da Dirección Xeral de Recursos Agrícolas e Gandeiros.

En tales casos, o animal equino clasificarase na sección IX, parte II do duplicado do documento de identificación equina como non destinado ao sacrificio para o consumo humano e modificarase o dato nas bases de datos do organismo emisor e na base de datos central. Non obstante, poderase acoller ao establecido no número 2 deste artigo, cos mesmos requisitos e condicións.

Así mesmo, o dito duplicado do documento de identificación equina poderá ser emitido por calquera entidade emisora con sede en España, se o organismo emisor do outro país terceiro deu o seu acordo.

4. Se o documento de identificación equina orixinal perdido ou deteriorado foi emitido por un organismo emisor que xa non existe, o duplicado do documento de identificación equina será emitido polo organismo emisor xestor do libro correspondente á raza do animal ou, na súa falta, polo organismo emisor de DIE para équidos de crianza e rendemento na comunidade autónoma en que resida o animal.

Artigo 23. *Documento de identificación equina substitutivo.*

1. Sen prexuízo do establecido no artigo 17 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, cando se extravíe o documento de identificación equino orixinal e non se poida determinar a identidade do animal equino, a entidade emisora de DIE para équidos de crianza e rendemento da comunidade autónoma onde se encontre o animal equino emitirá un documento de identificación substitutivo («documento de identificación equina substitutivo») que se sinalará claramente como tal e cumprirá os requisitos da alínea b) do número 1 do artigo 5 do citado regulamento. En tales casos, o animal equino clasificarase definitivamente na sección IX, parte II do documento de identificación equina substitutivo como non destinado ao sacrificio para o consumo humano.

2. Conforme o Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, a información que figure no documento de identificación equina substitutivo, a situación de rexistro e a clasificación do animal equino na sección IX dese documento reflectirase, en consecuencia, na base de datos do organismo emisor, con reflexo inmediato na base de datos central, mencionada no artigo 17 deste real decreto, tendo en conta o número permanente único.

Artigo 24. *Suspensión dos documentos de identificación equina para os movementos dos équidos.*

A autoridade competente suspenderá a validez do documento de identificación equina para os movementos dos équidos, indicándoo de maneira adecuada na sección VIII dese documento, cando un animal equino se encontre nunha explotación ou proceda dunha explotación que estea:

- a) Suxeita a unha medida de prohibición, nos termos do artigo 4, do Real decreto 1347/1992, do 6 de novembro; ou
- b) Situada nalgún Estado membro ou país terceiro ou en parte deles non exento de peste equina.

CAPÍTULO VII

Morte de équidos, équidos destinados ao sacrificio para o consumo humano e rexistro de medicamentos

Artigo 25. *Morte de équidos.*

1. Conforme o artigo 19 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, cando se produza o sacrificio en matadoiro ou a morte dun animal equino, as autoridades competentes do territorio onde se produza o acontecemento tomarán as seguintes medidas:

- a) Evitarase un uso fraudulento posterior do transpondedor, mediante a súa recuperación, destrución ou eliminación in situ;
- b) O documento de identificación equina será invalidado ao menos estampando a mención «non válido» na primeira páxina;
- c) Enviarase un certificado á entidade emisora, ben directamente no caso dos animais identificados en España ben a través do punto de contacto do Estado membro en que se emitiu o documento de identificación equina, no que se faga referencia ao número permanente único do animal equino e no que se indique que ese animal foi sacrificado, eliminado ou morreu e a data de tal suceso; e
- d) Destruirase o documento de identificación equina invalidándoo de forma inequívoca.

2. As medidas previstas no número 1 serán efectuadas ou supervisadas, segundo corresponda:

- a) Polo veterinario oficial en caso de sacrificio ou morte como consecuencia do control de enfermidades, ou despois do sacrificio do animal de conformidade cos artigos 4 e 6.3 do Real decreto 1347/1992, do 6 de novembro;

b) Pola autoridade competente definida no artigo 2 do Real decreto 1429/2003, do 21 de novembro, polo que se regulan as condicións de aplicación da normativa comunitaria en materia de subprodutos de orixe animal non destinados ao consumo humano, no caso de eliminación ou transformación da canal do animal equino.

3. Cando o transpondedor non se poida recuperar dun animal equino sacrificado para o consumo humano, o veterinario oficial declarará a carne ou a parte de carne ou peza que conteña o transpondedor como non apta para o consumo humano, de conformidade co establecido no Regulamento (CE) nº 854/2004 do Parlamento Europeo e do Consello, do 29 de abril de 2004, polo que se establecen normas específicas para a organización de controis oficiais dos produtos de orixe animal destinados ao consumo humano.

4. Non obstante o disposto no número 1.d), e sen prexuízo das regras impresas no documento de identificación equina pola entidade emisora, as autoridades competentes poderán devolver o documento invalidado á entidade emisora, no caso de que non sexa ela mesma.

5. Conforme o artigo 19 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, no resto dos casos de morte ou perda do animal equino, non mencionados neste artigo, o titular devolverá o documento de identificación equina á entidade emisora adecuada nun prazo de trinta días naturais despois do suceso.

Artigo 26. Équidos destinados ao sacrificio para o consumo humano e rexistro de medicamentos veterinarios.

1. Sen prexuízo do establecido no artigo 20 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, un animal equino considerarase en principio destinado ao sacrificio para o consumo humano, a menos que se certifique especificamente o contrario de maneira irreversible na sección IX, parte II do documento de identificación equina coa sinatura do titular, á súa propia discreción, ou o titular e o veterinario responsable en caso de prescrición excepcional a équidos de medicamentos veterinarios autorizados para especies non produtoras de alimentos, de acordo co Real decreto 1246/2008, do 18 de xullo, polo que se regula o procedemento de autorización, rexistro e farmacovixilancia dos medicamentos veterinarios fabricados industrialmente.

2. Antes de proceder a calquera tratamento de prescrición excepcional de medicamentos veterinarios autorizados para especies non produtoras de alimentos a équidos, ou a calquera outro tratamento que implique a administración dun medicamento autorizado de conformidade co derradeiro parágrafo do artigo 6.5 do Real decreto 1246/2008, do 18 de xullo, polo que se regula o procedemento de autorización, rexistro e farmacovixilancia dos medicamentos veterinarios fabricados industrialmente, o veterinario responsable determinará a situación do animal equino, ben como animal destinado ao sacrificio para o consumo humano ben como animal non destinado ao sacrificio para o consumo humano, como figura na sección IX, parte II do documento de identificación equina.

3. Se o tratamento a que se fai referencia no número 2 deste artigo non está permitido para un animal equino destinado ao sacrificio para o consumo humano, o veterinario responsable asegurarse de que o animal equino en cuestión sexa declarado de forma irreversible como non destinado ao sacrificio para o consumo humano seguindo o indicado no artigo 20 número 3 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008.

4. Cando un animal equino se deba someter a tratamento con algunha das substancias activas incluídas no Regulamento (CE) nº 1950/2006 da Comisión, do 13 de decembro de 2006, que establece unha lista de substancias esenciais para o tratamento dos équidos, e para os cales o tempo de espera sexa de ao menos seis meses, o veterinario responsable introducirá na sección IX, parte III do documento de identificación equina, a información requirida sobre o medicamento, incluíndo as substancias esenciais para o tratamento dos équidos que figuran no citado regulamento.

O veterinario responsable anotará a data da última administración do medicamento, conforme o prescrito e, de conformidade co artigo 81.2 do Real decreto 109/1995, do 27 de xaneiro, sobre medicamentos veterinarios, informará o titular sobre a data de finalización do tempo de espera que establececese.

CAPÍTULO VIII

Controis e réxime sancionadorArtigo 27. *Controis.*

No marco do Plan Nacional de Control Oficial da Cadea Alimentaria, o Ministerio de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño, e as autoridades competentes das comunidades autónomas, no marco do Comité Nacional de Coordinación de Identificación do Gando e Rexistro de Explotacións, creado mediante o Real decreto 479/2004, do 26 de marzo, polo que se establece e regula o Rexistro Xeral de Explotacións Gandeiras, establecerán e aprobarán anualmente un programa de controis de identificación e rexistro dos animais equinos, que consistirá en controis administrativos e sobre o terreo, para garantir o correcto funcionamento deste sistema de identificación.

Artigo 28. *Réxime sancionador.*

Para efectos do disposto no artigo 24 do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, será de aplicación o réxime de infraccións e sancións establecido na Lei 8/2003, do 24 de abril, de sanidade animal, sen prexuízo das responsabilidades civís, penais ou doutra orde que poden concorrer.

Disposición transitoria única. *Identificación.*

1. Os équidos nados até o 30 de xuño de 2009, e identificados até esa data de conformidade coas decisións 93/623/CEE ou 2000/68/CE, consideraranse identificados de conformidade co presente real decreto. Os documentos de identificación correspondentes a eses équidos rexistraranse conforme o disposto no artigo 17 deste real decreto, o máis tardar, o 31 de decembro de 2009.

2. Os équidos nados até o 30 de xuño de 2009, e non identificados até esa data de conformidade coas decisións 93/623/CEE ou 2000/68/CE, identificaranse de conformidade con este real decreto, o máis tardar, o 31 de decembro de 2009.

3. Até o 31 de decembro de 2009, os organismos emisores estarán exceptuados da codificación de transpondedores establecida no artigo 13.4 deste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto dítase ao abeiro do artigo 149.1.13ª e 16ª da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, e de bases e coordinación xeral da sanidade, respectivamente.

Exceptúase a regulación contida nos artigos 10, 15 e 22.3, que se dita ao abeiro do artigo 149.1.10ª e 16ª, que atribúe ao Estado a competencia exclusiva en materia de comercio exterior e de sanidade exterior respectivamente.

Disposición derradeira segunda. *Facultade de modificación.*

Facúltase o ministro de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño para adoptar, no ámbito das súas competencias, as medidas necesarias para a adaptación dos anexos deste real decreto á normativa comunitaria.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 2 de outubro de 2009.

JUAN CARLOS R.

A ministra de Medio Ambiente, e Medio Rural e Mariño,
ELENA ESPINOSA MANGANA.

ANEXO I

Características do documento de identificación equina (DIE)

Sen prexuízo do contido do documento de identificación equina establecido no anexo I do Regulamento (CE) 504/2008 da Comisión, do 6 de xuño de 2008, o formato dese documento terá as seguintes especificacións:

Tamaño: cada unha das páxinas que compoñen o DIE corresponderá á metade dun tamaño DIN A4.

Paxinación: cada unha das páxinas deberá ir numerada na forma «X do total de Y páxinas».

Cada páxina deberá incluír o número do UELN.

Na páxina de portada deberase incluír o escudo oficial do Reino de España.

ANEXO II

Características técnicas do transpondedor electrónico

1. Os identificadores electrónicos empregados deberanse axustar ao cumprimento das normas UNE-EN-ISO: 11784 e UNE-EN-ISO: 11785.

2. A estrutura do código de identificación electrónico estará formada por 23 díxitos que, lidos de esquerda a dereita, corresponderán a:

Primeiro dígito: uso do identificador, que será un 1 ao ser o obxectivo un animal.

Segundo dígito: contador de reidentificación.

Terceiro e cuarto díxitos: código de especie animal, que será 01 para todo o grupo dos equinos (cabalos, burros, machos, machos burreños...).

Quinto e sexto díxitos: díxitos reservados.

Sétimo dígito: presenza de bloque de datos, que será un 0 para animais.

Oitavo, noveno, décimo e décimo primeiro díxitos: código de país, que segundo a norma UNE-EN-ISO: 3166 para España é 0724.

Décimo segundo e décimo terceiro díxitos: código de Comunidade Autónoma, segundo o anexo II do Real decreto 947/2005.

Décimo cuarto a vixésimo terceiro dígito: código de serie de identificación do animal.

3. A estrutura do código de identificación visual, se for o caso, non mostrará os sete primeiros díxitos do código de identificación electrónico, e substituíndo os catro díxitos que corresponde ao código do país polo seu equivalente en letras, tamén segundo a norma UNE-EN-ISO: 3166, e que para España é ES. Desta maneira quedará:

Dous primeiros díxitos: código do país en letras (ES: España).

Terceiro e cuarto dígito: código de Comunidade Autónoma segundo o anexo II do Real decreto 947/2005.

Do quinto ao décimo cuarto dígito: código de serie de identificación do animal.

4. Os transpondedores empregados serán pasivos, é dicir, soamente de lectura, e que utilicen a tecnoloxía HDX ou FDX-B.

5. Os transpondedores deberán ser lexibles por medio de equipamentos de lectura, xa sexan fixos ou móbiles, que cumpran a norma UNE-EN-ISO: 11785 e aptos para a lectura como mínimo de transpondedores HDX e FDX-B. A distancia mínima de lectura será de 12 centímetros, conforme o establecido no Regulamento 504/2008.

6. O transpondedor deberá ir encapsulado nun material biocompatible.

7. O transpondedor inxectable implantarase por vía parenteral mediante un trocarte específico dun só uso que garanta unha aplicación adecuada inflixindo o menor sufrimento e dano posible ao animal, observándose en todo momento as adecuadas medidas hixiénico-sanitarias.

8. Os restos e residuos derivados do proceso de aplicación veterinaria dos dispositivos deberán ser recollidos e tratados conforme a normativa ambiental vixente.

ANEXO III

Características técnicas específicas da marca auricular electrónica

1. A marca auricular consistirá nun brinco tipo botón-botón de cor amarela, fabricado de material inalterable, a proba de falsificacións, non reutilizable, cunha forma que lle permita permanecer suxeito ao animal sen mancalo, facilmente visible a distancia e durante toda a vida do animal. Serán aptos para ser aplicados na orella do animal cun aplicador único que permita colocar tanto o brinco visual como o electrónico.

2. Os brincos constarán de dúas pezas impresas, macho e femia, de plástico na súa totalidade, excepto a punta da hasta que sae do macho, que será metálica. A cabeza da femia será fechada. A punta da hasta introducirase na cavidade existente na femia e encravarase de forma que non sobresaia do seu colo. A aplicación realizarase no animal por medio dunha tenaces de aplicación semiautomática, de forma que queden as dúas pezas unidas, sendo imposible a súa separación. O tamaño, cor e impresión dos brincos débese axustar ás características que se especifican no punto 4 deste anexo, a fin de manter unha uniformidade e continuidade.

3. En calquera caso, tanto as pezas macho como as femia disporán dun sistema que permita unha máxima rotación, que en ningún caso poderá ser excéntrica, permita aireación e evite a reutilización de calquera das dúas pezas. Así mesmo, os materiais en contacto co animal deberán ser biocompatibles.

4. Descrición dos elementos:

A. Pezas femia: a peza deberá ser de tipo «botón» e estar fabricada en material termoplástico (poliuretano), inviolable e de cabeza fechada. Non elástico. Permitirá unha máxima rotación e aireación. A cor será amarela cor RAL 1016, permitíndose como excepción outra coloración para a cabeza de seguranza, e sendo estables ambas as cores aos raios ultravioletas. Presentará escudo constitucional por inxección cunhas dimensións máximas de 7×7 mm e indicación da data de fabricación a través dun datador na matrizaría. Esta peza conterá o transpondedor inviolable que portará o código da identificación electrónica animal. As características técnicas do transpondedor especifícanse na alínea C.

Medidas da peza:

Diámetro externo da peza: 20-34 mm.

Espesura: 4-7 mm.

Diámetro externo da cabeza: 8-13 mm.

Estanquidade do compartimento destinado ao transpondedor: 100 %.

B. Pezas macho: A peza deberá ser tipo «botón» e estar fabricada en material termoplástico de alta flexibilidade, inviolable. Non elástico. A cor será amarela RAL 1016 e estable aos raios ultravioletas. Presentará escudo constitucional por inxección cunhas dimensións máximas de 7×7 mm e indicación da data de fabricación a través dun datador na matrizaría. A hasta finalizará nunha punta cónica de metal.

Medidas da peza:

Diámetro exterior da peza: 20-34 mm.

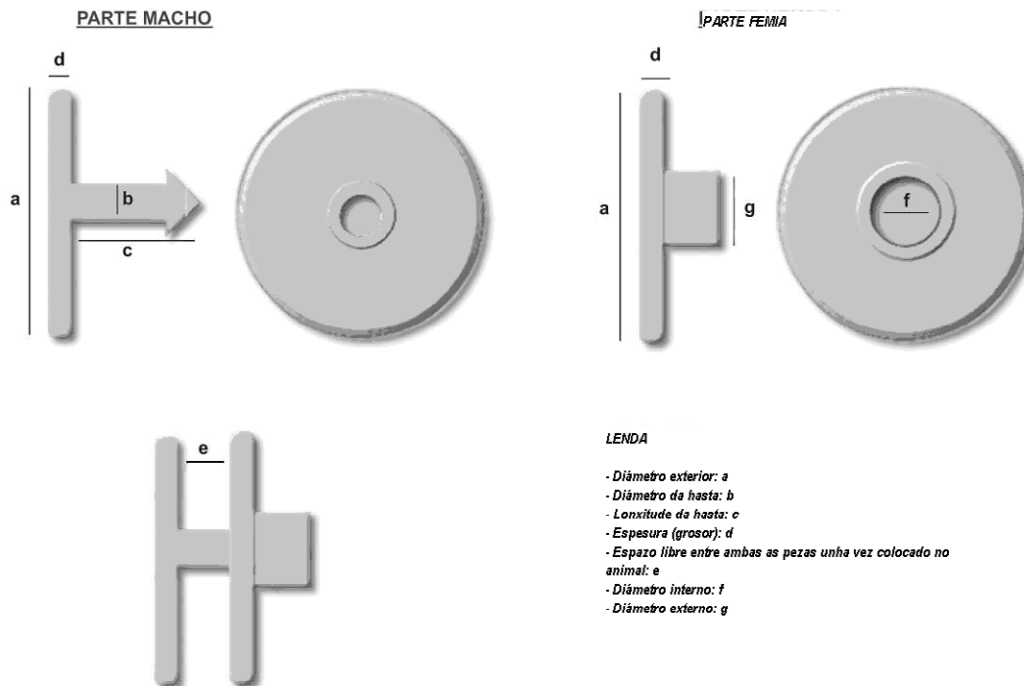
Espesura: $1 \pm 0,25$ mm.

Diámetro da hasta: 4,5-7,4 mm.

A distancia entre a peza femia e a peza macho deberá ser ao menos de 9,5 mm.

Peso máximo do conxunto (peza femia + peza macho): 8,5 gr.

As imaxes son orientativas, a súa representación non implica ningunha obriga de deseño ou fabricación.

5. Características físicas do material:

O brinco debe reunir as seguintes características:

Identificación do material: poliuretano.

Dureza mínima do material: 85 unidades Shore-A (ou equivalente noutra escala).

Densidade: 1,10-1,23 g/cm³.

Alongamento á rotura: 410-585%.

Valor de tensión a 20%: 45-133 kg/cm².

Valor de tensión a 100%: 85-204 kg/cm².

Valor de tensión a 300%: 160-419 kg/cm².

Resistencia de rotura: 90-165 Newton.

Resistencia á abrasión: 20-45 mm³.

Resistencia a tracción: 415-585 kg/cm².

Forza de separación: mín. 25 kg.

Peso de ambas as pezas: máx. 8,5g.

Resistencia da impresión: o texto debe de ser lexible despois de 450 ciclos de abrasión.

Así mesmo, deberá ser lexible despois de tres semanas de inmersión en axentes químicos.

Medida do contraste de impresión: o contraste final do texto despois de 450 ciclos de abrasión ou tres semanas de inmersión en axentes químicos debe ser maior do 30%.

As probas ou ensaios para a medición dos valores solicitados deberán estar en consonancia coas seguintes normas:

Dureza Shore-A: UNE-EN ISO 868/2003.

Densidade gr/cm³: UNE 53.526/2001 Método A.

Resistencia á tracción: UNE 53.510/2001.

Resistencia á esgazadura: UNE 53.516-2/2002.

Resistencia á abrasión: UNE 53.527/91 Método A.

Identificación do polímero: UNE 53.633/91.

Resistencia á abrasión da impresión: ISO 9352.

Resistencia a axentes químicos da impresión: ISO 2812.

Medida do contraste de impresión: UNE EN ISO 20105.

6. Para poder verificar o cumprimento das características do material expostas no número anterior, o fabricante deberá presentar:

Unha declaración de conformidade do seu produto coas normas anteriores e os ensaios descritos.

Un expediente técnico emitido por un laboratorio independente de ensaio acreditado de forma pertinente para este tipo de ensaios segundo a norma UNE-EN ISO/IEC 17025.

Non obstante, o fabricante poderá demostrar o cumprimento dos requisitos anteriores mediante certificación dun organismo convenientemente acreditado.

7. O brinco (tanto a peza femia como a peza macho) levará impreso en ambas as pezas, de forma indeleble, o mesmo código de identificación do animal.

8. O código disporase impreso nunha soa liña adaptada á forma do brinco, en paralelo ao bordo exterior e ocupando como máximo a metade da circunferencia total. Estará formado polas letras «ES», (segundo a Norma UNE-EN-ISO 3166) seguidas polos dous díxitos do código representativos de comunidade autónoma e os seguintes dez díxitos de identificación individual. A impresión será por láser, cun contraste mínimo do 74% negro e cunha separación mínima entre caracteres de 1 mm. O tamaño de fonte mínimo será de 4mm de altura.

9. Adicionalmente, o aveso da peza macho poderá conter calquera outra información complementaria, sempre que isto non afecte a lexibilidade do código de identificación.

10. No caso de que os dispositivos de identificación electrónica vaian acompañados de forma unívoca por dispositivos de identificación convencional, estes deberanse presentar de forma conxunta nun «kit» de identificación. O código impreso no dispositivo convencional será o mesmo que o impreso no electrónico.

Características técnicas dos aplicadores semiautomáticos de brincos (tenaces).

1. Para colocar os brincos visuais utilizaranse aplicadores semiautomáticos (tenaces) de metal lixeiro, que facilite o seu uso, con agulla de punta roma incorporada e intercambiable. O fabricante deberá subministrar con cada aplicador unha agulla de recambio.

2. As tenaces serán preferentemente universais e poden servir para utilizar noutras especies animais, sendo recomendable que as tenaces leven a indicación de fabricante, co obxecto de asegurar a eficacia da relación brinco-tenaces e optimizar a aplicación dos brincos.

ANEXO IV

Datos mínimos da base de datos de animais

1. Número permanente único (UELN): código alfanumérico único de quince díxitos que reúne información sobre cada animal equino e a base de datos e o país onde se rexistrase esta información por primeira vez, de conformidade co sistema de codificación UELN (Universal Equine Life Number).
2. Especie, sexo e raza.
3. Pelame.
4. País de nacemento.
5. Código da explotación de nacemento (REGA).
6. Data de nacemento.
7. Tipo de identificación do animal.
8. Código de identificación electrónica.
9. Sistema de lectura do medio de identificación.
10. Datos do titular e, en caso de cambio de titular, datos dos novos titulares (enténdese por titular a persoa física ou xurídica que sexa propietaria, posúa ou sexa responsable de coidar un animal equino, con ou sen fins lucrativos, e a título permanente ou temporal, mesmo durante o seu transporte, en mercados ou durante competicións, carreiras ou actos culturais).
 11. Orientación do animal.
 12. Nome de nacemento do animal e, se procede, o seu nome comercial.
 13. Aptitude para consumo humano.
 14. Duplicados e documento substitutivo.
 15. Data de morte.

ANEXO V

Información almacenada na tarxeta intelixente

A tarxeta intelixente incluirá, como mínimo, a seguinte información:

1. Información visible:

Organismo emisor.

Número permanente único.

Nome.

Sexo.

Pelame.

Os últimos quince díxitos do código transmitido polo transpondedor (se procede).

Fotografía de corpo enteiro do animal equino.

2. Información electrónica accesible mediante un programa informático estándar:

Ao menos toda a información obrigatoria da sección I, parte A, do documento de identificación equina.